هو السمیع المجیب

متن کامل مناجاة المریدین

به همراه ترجمه فارسی و فایل صوتی

مناجات طلب کنندگان – مناجات هشتم از مناجات

خمس عشره

روایت شده از

حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین (علیه

السلام)

بِسْمِ اللَـهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَكَ مَا أَضْيَقَ الطُّرُقَ عَلَى مَنْ لَمْ تَكُنْ دَلِيلَهُ

پاک و منزّهی [ای خدا]، چه تنگ است راه‌ها بر کسی که تو راهنمایش نباشی

وَمَا أَوْضَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ سَبِيلَهُ

و چه آشکار است حق، نزد کسی که تو به راه وصولش هدایتش نمودی

إِلَهِي فَاسْلُكْ بِنَا سُبُلَ الْوُصُولِ إِلَيْكَ

پس خدایا، ما را در مسیرهای وصول به خودت قرار بده

وَسَيِّرْنَا فِي أَقْرَبِ الطُّرُقِ لِلْوُفُودِ عَلَيْكَ

و ما را در نزدیک‌ترین راه‌ها که برای ورود به بارگاه توست حرکت بده

قَرِّبْ عَلَيْنَا الْبَعِيدَ

[مقصدِ] دور را بر ما نزدیک گردان

وَسَهِّلْ عَلَيْنَا الْعَسِيرَ الشَّدِيدَ

و امر سخت و دشوار را بر ما سهل و آسان بنما

وَأَلْحِقْنَا بِعِبَادِكَ الَّذِينَ هُمْ بَالْبِدَارِ إِلَيْكَ يُسَارِعُونَ

و ما را در زمرهٔ بندگان پاک‌بازت که در سبقت به‌سوی تو بر یکدیگر پیشی می‌گیرند قرار بده

وَبَابَكَ عَلَى الدَّوَامِ يَطْرُقُونَ

آنان که پیوسته بر دَرِ سرای تو می‌کوبند

وَإِيَّاكَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَعْبُدُونَ

و در شب و روز تنها تو را عبادت می‌کنند

وَهُمْ مِنْ هَيْبَتِكَ مُشْفِقُونَ

و از هیبت تو در هراسند

الَّذِينَ صَفَّيْتَ لَهُمُ الْمَشَارِبَ

آن کسانی که آبشخورِ آنان را پاک و مصفّا نمودی

وَبَلَّغْتَهُمُ الرَّغَائِبَ

و آنان را به عنایات و عطایای بسیار عالی خود رساندی

وَأَنْجَحْتَ لَهُمُ الْمَطَالِبَ

و به مطلوبشان کامیاب ساختی

وَقَضَيْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ الْمَآرِبَ

و حاجات ایشان را از فضل خویش برآوردی

وَمَلَأْتَ لَهُمْ ضَمَائِرَهُمْ مِنْ حُبِّكَ

و ضمایر و باطن آنان را از محبّت به خودت مالامال ساختی

وَرَوَّيْتَهُمْ مِنْ صَافِي شِرْبِكَ

و از شراب صاف و مصفّای وصل خود، آنان را سیراب نمودی

فَبِكَ إِلَى لَذِيذِ مُنَاجَاتِكَ وَصَلُوا

پس به‌واسطهٔ تو به لذّت مناجات [و خلوت] با تو دست یافتند

وَمِنْكَ أَقْصَى مَقَاصِدِهِمْ حَصَّلُوا

و از فضل تو به بالاترین مقاصد خود [از مراتب معرفت و شهود و وصول به تو] دست یافتند

فَيَا مَنْ هُوَ عَلَى الْمُقْبِلِينَ عَلَيْهِ مُقْبِلٌ

پس ای [خدایی] که بر روی‌آورندگان به‌سویش روی آورَد

وَبِالْعَطْفِ عَلَيْهِمْ عَائِدٌ مُفْضِلٌ

و ایشان را با عطوفت، مورد احسان و تفضّل خود قرار می‌دهد

وَبِالْغَافِلِينَ عَنْ ذِكْرِهِ رَحِيمٌ رَءُوفٌ

و با غافلان از یادش، مهربان و دلسوز است

وَبِجَذْبِهِمْ إِلَى بَابِهِ وَدُودٌ عَطُوفٌ

و برای جلب ایشان به درگاهش با محبّت و عطوفت است

أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ أَوْفَرِهِمْ مِنْكَ حَظّاً

از تو می‌خواهم مرا در زمرهٔ آن بندگانت قرار دهی که بیشترین بهره را از سوی تو دارند

وَأَعْلاهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلًا

و بالاترین منزلت را نزد تو

وَأَجْزَلِهِمْ مِنْ وُدِّكَ قِسْمًا

و بیشترین قسمت را از محبّت تو

وَأَفْضَلِهِمْ فِي مَعْرِفَتِكَ نَصِيبًا

و بهترین نصیب را از معرفت تو

فَقَدِ انْقَطَعَتْ إِلَيْكَ هِمَّتِي

چرا که همّتم از همه‌جا بُریده و تنها به‌سوی توست

وَانْصَرَفَتْ نَحْوَكَ رَغْبَتِي

و میل و رغبتم از همه‌جا منصرِف به‌سوی تو گشته

فَأَنْتَ لا غَيْرُكَ مُرَادِي

که مراد من، تنها تویی نه غیر تو

وَلَكَ لا لِسِوَاكَ سَهَرِي وَسُهَادِي

و شب‌بیداری و بی‌خوابی‌ام تنها برای توست، نه غیر تو

وَلِقَاؤُكَ قُرَّةُ عَيْنِي

و ملاقات تو روشنی چشم من است

وَوَصْلُكَ مُنَى نَفْسِي

و وصال تو آرزوی دلم

وَإِلَيْكَ شَوْقِي

و اشتیاقم به‌سوی توست

وَفِي مَحَبَّتِكَ وَلَهِي

و شیفتگی‌ام در محبّت توست

وَإِلَى هَوَاكَ صَبَابَتِي

و دلدادگی‌ام در هوای توست

وَرِضَاكَ بُغْيَتِي

و رضای توست مقصود من

وَرُؤْيَتُكَ حَاجَتِي

و دیدار توست حاجت من

وَجِوَارُكَ طَلَبِي

هم‌جواری توست مقصود من

وَقُرْبُكَ غَايَةُ سُؤْلِي

و قُرب توست نهایت خواستهٔ من

وَفِي مُنَاجَاتِكَ رَوْحِي وَرَاحَتِي

و در مناجات توست خوشی و راحتی من

وَعِنْدَكَ دَوَاءُ عِلَّتِي

و نزد توست دوای بیماری‌ام

وَشِفَاءُ غُلَّتِي وَبَرْدُ لَوْعَتِي

و شفای سوز جگرم و تسکین آتش قلبم

وَكَشْفُ كُرْبَتِي

و برآمدن گرفتاری‌ام [تنها] پیش توست

فَكُنْ أَنِيسِي فِي وَحْشَتِي

پس [ای پروردگارم]، در تنهایی‌ام مونِسم باش

وَمُقِيلَ عَثْرَتِي

و از لغزشم درگذر

وَغَافِرَ زَلَّتِي

و خطایم را ببخش

وَقَابِلَ تَوْبَتِي

و توبه‌ام را بپذیر

وَمُجِيبَ دَعْوَتِي

و دعایم را اجابت کن

وَوَلِيَّ عِصْمَتِي

و سرپرستیِ حفظ مرا به‌عهده بگیر

وَمُغْنِيَ فَاقَتِي

و در نداری بی‌نیازم ساز

وَلا تَقْطَعْنِي عَنْكَ

و مرا از خود جدا مکُن

وَلا تُبْعِدْنِي مِنْكَ

و از خود دورم مساز

يَا نَعِيمِي وَجَنَّتِي

ای نعمت و بهشتم

وَيَا دُنْيَايَ وَآخِرَتِي

و ای دنیا و آخرتم

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای مهربان‌ترین مهربانان.